

αφός βοσκήν ἐκτίταξ σασπισμένον τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς ἐπίλους ἀποδοῦναι τὸν...

Πιάστε τὸν αἰετός καὶ κρεμάστε τὸν! ἐφώναξε τρέποντας ἀπὸ τὴν ὄψη τοῦ...

Ἡ Ἰσαβέλλα ἔπαυε σὰ πόδια τοῦ πατέρα της γοερά κλαίοντας. Ἐπιτόντας ἔλεος ἢ αὐτὴ καὶ γὰρ τὸν ἀγαπημένο της. Μάλιστα διώξαι...

Ἡ γήτορα, ἔξετελέσθη ἡ φοβερὴ ποινὴ. Σὲ λίγα λεπτὰ, ὁ δευτερογενέος Φλώρος κρεμάσανε πτώμα, ἀπὸ τὸ χοντροτόμο κλάδο τῆς...

Ἀναστροφή σκεδόν τὴ μετέφεραν στὴν Καλαμάτα. Τὸ παῖδι τοῦ πατέρα της ἀνατοπιώθηκε. Γιατί, ὅταν συνήθε ἡ Ἰσαβέλλα ἦταν...

Ὁ σιζήτορ Βιλλαρδουίνος ἀπεφάσισε τότε νὰ τὴν κλείσῃ στὸν πύργου της, στὴν ἐρημίαν, μετὰ τὴς δοῦλες της... Μα ἡ δευτερογενέος Ἰσαβέλλα δὲν ἔφησε ποῖν κειρὸν...

Ὁ Βιλλαρδουίνος διατάζει τὰ ἔψαφεν τὴν κόρη τοῦ λόγου παρικεῖ ἀπὸ τὸ Μελοσπόγγου. Καὶ δεχόμενος ἀσπὴν ἔκει ἓνα τετραγώνου μεγάλο λαβίρι...

Γιὰ τὸ Γουλιέλμο Βιλλαρδουίνου, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου γράφει:

...Ὁ Γουλιέλμος γεννηθεὶς ἐν Καλαμάτῃ ἔλαλε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ῥωμῆικα ὡς ἰδιὰν γλῶσσαν, καὶ εἶχε γίνῃ λιαν ἀγαπητὸς εἰς τοὺς Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι τὸν ἐθεώρουν ὡς συμπαιδαγωγὸν τὸν. Ἦτο γενναῖος καὶ ὀρθοκίνητος, ἐνθὺς, ἀλλὰ καὶ παράφορος ἐκ τῆς κόλης, μεγαλόφρων καὶ μεγαλοπρεπής, ἰδίως δὲ λαμπροτάτος πολιμιστής, συνήσους...

Ὁ «Μελοσπόγγος» διατηρήθηκε ὀρθῶς ἀδιόλητος αἰῶνας. Στὰ χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας ἐξορισθεὶς ὡς προσηγορὸν τὸν ἀνοσητόν. Σ' αὐτὸν κλείσθηκε, στὴ 1821, ὁ Ἰωάννης Μαρκομυζῆς μὲ τὸν ἐνδικαιωτὴ γιὸν του καὶ πενήντα συντρόφους του κ' ἔδωκε ἔτσι καιρὸ στὸν ἀρχηγὸ Ἀντώνιο Παφῶν νὰ βαδίσῃ ἐναντίον τῆς Τριπολιτσᾶς, χωρὶς νὰ τὸν ἐνοχλήσουν οἱ Τούρκοι... Τὴν ἄλλη μέρα, Τριπολιτῶς στρατὸς ἐπολιόρθησε τὸν ἱστορικὸ Μελοσπόγγον. Ὁ Μαρκομυζῆς μὲ τὰ πάλαικαιρία του ἀντιστάθηκε γενναῖα, τρεῖς διόλιπρος ἡμέρας. Στὸ τέλος ἔβαλε γούνατ' ἐπὶ τὴν πλαγιωτασθῆναι καὶ τινάχθηκαν ὄμοι στὸν αἶμα, μαζὶ μὲ πολλοὺς ἔθροους. Σήμερον, σκόνονται ἀκόμη τὰ εἴρημα τοῦ Μελοσπόγγου.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

Οἱ ἀνδρῶνες ποὺ ὑπερηγοῦσαν στὴ ἀνάστασι τὸν αὐτοκράτορον τοῦ Βυζαντίου ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον εὐνοῦχοι. Ὁ ἀριθμὸς τους δὲ ἦταν ἀπίστευτος!

Ὁ ἱστορικὸς Λιβάνιος ἀναφέρει ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶχε χίλιους μαγεῖρους, ἄλλους τόσους κορυεῖς, σήμερ οὐνοχόν καὶ εὐνοχόν περισσότερο ἀπὸ τὴς αἰγὴς τοῦ κυλοκαριῶν. Ἄν καὶ ἡ μαγικὴ αὐτὴ φαίνεται κάποιος ὑπερβολικὴ, ἐν τούτοις εἶνε γεγονός διὰ καὶ ἐπὶ τὸν μετέπειτα αὐτοκράτορον ὁ ἀριθμὸς ποὺ ὑπερηγοῦτο προσηγορῶν τὸν ἀνακτορῶν δὲν καθέρισε ποτὲ κατὰ ἀπὸ δέκα χιλιάδες!

Ὁ Ζώσιμος γράφει κατὰ τὴν τὸν αὐτοκράτορα Θεοδοσίου διὰ χρησιμοποῖσθε σκολιὰνφωτα τόματα μαγεῖρων καὶ οὐνοχόν καὶ ἄλλων ὑπερητόν. γὰρ τὴς ὁμοίως, ἂν ἤθελε νὰ τοὺς ἀναγέροι ἄλλως, θὰ χρειαζόταν νὰ γράφῃ πολυεπίλοδο βιβλίον!

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Θεοδοσίου οἱ δύο γινοὶ του θέλησαν νὰ κρεστωῖνον κάποιος τὴς διπλανῆς τοῦ κράτους καὶ νὰ προδῶν οἰ ἀδελφότηας. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχάδιος ἐκράτησε γιὰ τὸ γραφεῖο του 280 παρικοὺς καὶ 610 ἐκτάκτους ἱππολήλους. Ὁ δὲ Ὀνώριος ἐθεώρησε κατὰφόροτο ὅτι κατὰφόροσε νὰ περιστομῇ τοὺς ἱππολήλους τοῦ Γενικοῦ ταμιεῖου ἐν 646 καὶ τοὺς τοῦ Γενικοῦ ἐν 300, χωρὶς τοὺς ὑπεραριθμῶν.

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΩΝ

Ἡ γενναϊοδωρὴς τοῦ Κροῖσου. Ὅπου ἔ Ἀλκχιαν... παρκαγεμίεται μὲ χρυσάφι! Ὡς ποὺ φτάνει ἡ φιλαργυρία. Ἐνῶς ἔξηνταβελώνης ποὺ θυσάζει ἅπε ταγκευνια τὸ ἔνα του μάτι! Ἡ φιλαργυρία καὶ τὸ σάβανε τοῦ μακαριτη. Οἱ φιλαργυρὶ γιαιτροί. Ψάμι καὶ νερό! Ἡ ταγκευνια τοῦ Κώτλερ. Ὁ ρόλος ἐνὸς μακνικισ. κλπ. κτλ.

Ἡ φιλαργυρία εἶνε ἓνα ἀπ' τὰ χειρότερα ἐλαττώματα τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον καθιστᾷ τοιοστοτόστος δοθὸ τοῦ χρέματος. Παισιποῖλα ἀνεκδοτὰ ἀναφέρονται περὶ φιλαργύρων. Ἀπὸ αὐτὰ παραθέτομα σήμερον τὰ καλύτερα καὶ τὰ πλέον χαρακτηριστικὰ:

Μεταξὺ τὸν ἀρχαῖον φιλαργύρων ἀναφέρονται καὶ κάποιος ἀνοματι Ἀλκχιανῶν, τὸν ὅποιον ὁ Κροῖσος εἶχε δώσει τὴν ἄδεια νὰ πῶν ἀπ' τὸ παῖδι τὸν δύο χρυσάφι μπροσῶν. Χωρὶς νὰ γάσῃ κειρὸ ὁ Ἀλκχιανῶν ἔτριξε σπῆτι του, φόρησε πλατεῖα ρούχα καὶ μεγάλα παλοῦστια, ζαναργίους στὸ παλάτι, μπῆκε στὸ θησαυροφύλακιο κ' ἄρχισε νὰ παρατεῖνῃ ρούχῃ καὶ παλοῦστια μὲ χρυσά νομισμάτ'... Ἄλλὰ οὐκ νὰ μὴν τοῦ ἐβῆτανε αὐτὸ πωσαῖος καὶ τὰ μάλιά του μὲ χρυσόσκονη καὶ μπουξοσε αὐτὴν καὶ τὸ στόμα του, προκλιόντας ἔτσι τὰ ἀρῶρητα γέλια τοῦ παυλοῦστον ἡγεμόνος, ὁ ὅποιος τὸν ἄφησε νὰ γένη, ἔτσι ὅπως ἦταν παρκαγεμισμένος μὲ χρυσάφι.

Κάποιος ἄλλος φιλαργύρος, ὁ ὅποιος ἔπυοσε ἀπὸ καταροφῆτὴ τὸν ματιῶν, σιμαμόνησε νὰ δώσῃ στὸ γρατὸ του 50 ἐκαστόφραγμα, γὰρ νὰ τὸν κἀνῃ καλά. Ὅταν ὄμως πέτυξε ἡ ἐγγυητορὴς τοῦ ἔνοσι ματιῶν, ὁ φιλαργύρος ἔπαυσε νὰ δώσῃ στὸ γρατὸ μόνον 25 ἐκαστόφραγμα λέγοντάς του: —Σὲ πληρώνω γιὰ τὸ ἓνα μάτι. Τὸ ἄλλο... δὲν μοῦ χρειάζεται!...

Μία φιλαργύρη γενναῖα, ἔταν πεδῶνε ὁ ἀντραῖς της καὶ τὸν ἐπιβάνωσαν, τῆγε κ' ἔβρωφ ἀπ' τὸ σάβανο τοῦ τὸ ποσο μέρος γὰρ νὰ μὴν πῶν γαμενῶ. Μὴ γένη της ποὺ τὴν εἶδε, τῆς εἶπε: —Τὴ κάνει αὐτὸ γιὰ τὸ Θεὸ! Ἄν σκεῖτομα ὅτι κατὰ τὴν Ἄντρα Παρσοῖα, ὁ ἀντραῖς σου θὰ παρκαγεμιστῇ μὲ γυναικὶ ποινᾶ! —Ὁ, καμμένη καὶ σὺ, ἀπάντησε ἡ φιλαργύρη. Ὡς τότε κάποιον ἄδωρη ἔνα κομμάτι πανί, γὰρ νὰ σκεπαστῇ ὁ μακαριτής, Θεὸς σκεπρόσταν!...

Περὶ κάποιος ἔπίσης φιλαργύρος ἦταν καὶ ὁ δυναμιστὸς Γάλλος γρατὸς τοῦ 16ου αἰῶνος Σίλβιος, ὁ ὅποιος τοιοτόμα μόνον μὲ φροῦ καὶ μὲ νερό. Ὅταν ἔταν κειρῶν καὶ ἀπὸ κεί αὐτὸ ὀπτοῖο!

Ὁ Σίλβιος, λόγω τῆς μεγάλης φιλαργυρίας του δὲν διατηροῦσε στὸ σπίτι του ὄντε σάβλο, ὄντε γάτα, ὄντε ὑπερητόμα. Ἄλῶνον σταν τῶν γρατῶν του δὲξῃ ἔβῆνον ἐπιφράγμα: —Ἐνθάδε κείται ὁ Σίλβιος, ὁ ὅποιος ποτὲ δὲν χάρισε τίποτε εἰ κανένα. Καὶ ἀγανακτεῖ μὲς ἀπ' τὸν τάφο του βλέποντας τὸ διαβάτη νὰ διαβάξῃ δωρεάν κ' αὐτὸ τὸ ἐπιφράγμα του!

Ὅμοιος μὲ τὸν Σίλβιο ἦταν κ' ἓνας ἄλλος ἀναδελφός του, ὁ ὅποιος πληρώνονταν βῆτα κ' ἀπὸ... τὸν φαπὸ του. Ὅσαῖς δηλαδὴ ἤθελε νὰ ἐξετάσῃ τὸ σπρηγμὸ του, ἔβαζε στὸ χέρι του ἓνα φράγγο... αἰσθητὴ γὰρ τὴν ἱατρικὴν ἐξετάσει του!...

Οἱ κληρονόμοι τοῦ φιλαργύρου ἀπὸ γρατὸ βῆσαν στὸ κελάρι τοῦ 200 σφραγιωμένους κωπλεῖς σμακτῶνος, ἡ ὁμοίως ὄμως ὁ γιαν γεμάτες... νερό. Τοῖ τῆς εἶχε στείλει κάποιος μαρσοῖ κ' ὁ γρατὸς τῆς ἔβρωψε, χωρὶς νὰ δομακίσει τὸ περιεχόμενον του.

Ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Πόλ κάνει ἔπίσης κάποιον λόγο γιὰ ἓνα συμπατριώτη του Κώτλερ, ὀνομαστὸ φιλαργύρο. Ὁ Κώτλερ ὅταν ἔβῆσε καὶ κατέβη σὲ κανένα ἔξοδοστο, προσποῖσταν τὸν ἄρσοστο κ' ἔλεγε ὅτι ὄντε νὰ γάμῃ ἤθελε, ὄντε νὰ πῆ, κ' αὐτὸ γιαι φρόβαν τὸν λαμαρκαμιστῶν τὸν ἔξοδοστον.

Ὁ Κώτλερ γάμιν οἰκονομίας ἔδωκε ἔσπρη ἀπὸ λίγων καιρὸ καὶ τὸν ὑπερητό του, τοῦ ὀποῖου μάλιστα πώδῃσε καὶ τὴ στολή. Ἄν κατῆρε δὲ ἀπὸ αὐτὴ καρὰ μόνον τὸ ἓνα... μανιῖα, τὸ ὅποιο φουροῖσε κἀθε φροῦ ποὺ ἄνωγε τὸ παραφῶρο, γὰρ νὰ νομίζον οἱ γετόνοι πὸς διατηροῦσε ἄδωμα ὑπερητό!

